

Osip MANDELŞTAM

(1891-1938)

* * *

Gələn yüzillərin kamından yana,
Sabahkı say-seçmə nəşildən ötrü
Nə şöhrətə baxdım, nə də ad-sana,
Nə qədər işrətdən, kefdən yan ötdüm.

Qurdbasan əsrimiz sanıb qurd məni
Atılır çiyinə qərəzlə, kinlə.
Ondansa papaqtək götür dürt məni
Sibir çöllərinin isti kürkünə.

Nə qorxağı görüm, nə toz-torpağı,
nə də təkər altda
al qana bulaşmış sür-sümükləri;
Qoy işıldasınlar bütün gecəni
gözümün önündə kül rəng tülkülər.

Şamlarının ucu ulduza dəyən
Apar Yeniseyli gecəyə məni;
Apar ki, apar ki, qurd deyiləm mən...
Məni öz həmtayım öldürəsidi.